

enkelte Lodsjeri forbedres eller forringes, være bemyndiget til at foretage de som Følge heraf nødvendige Forandringer i Reglementernes Bestemmelse om Fordelingen.

Ved Sundlodsjerierne forbliver det indtil videre ved den nu bestaaende Ordning, hvorefter Reserverelodser erholde $\frac{1}{2}$ Part mod Fastlodsjer, og Extralodsjer $\frac{1}{2}$ Part mod Reserverelodser, men Ministeren skal være bemyndiget til, naar saadant findes hensigtsmæssigt, at forandre denne Ordning i Overensstemmelse med den ved de andre Lodsjerier gjældende, ligesom han ogsaa skal være bemyndiget til, naar Forholdene ved enkelte Lodsjerier maatte tale herfor, at træffe afvigende Bestemmelser om Fordelingen, navnlig ogsaa saaledes, at Lodsfortjenesten ikke fordeles mellem Lodsjerne, men tilfalder den, der har udført Lodsningen.

§ 45.

De 40 ældste af samtlige Lodsjer ved de Lodsjerier, hvor Indtægten af Lods- og Priskepenge, fordelt lige imellem Lodsjerne ved det paagjældende Lodsjeri, har været under 700 Kroner aarlig for hver efter Gjennemsnitsindtægten i de sidste 5 Aar før 1ste Januar 1878, tilstaas der af Statskassen et aarligt Tillæg af 200 Kroner til hver, paa hvilket Tillæg de oprykke efter deres Tjenestealder uden Hensyn til, ved hvilket Lodsjeri de ere ansatte; dog kan Tillæget ikke oppebæres af den Lods, der i Genhold til den hidtil bestaaende Delingsmaade har større Part i Lodsfortjenesten, og som derved har havt 700 Kr. aarlig eller derover i Gjennemsnitsindtægt i den nævnte Tid, hvorhos Betaling for Tjeneste ved Fyr- eller Bagervæsenet kan medregnes ved Afgjørelsen af Berettigelsen for den enkelte Lods til at oppebære Tillæget.

Ret til Tillæg bortfalder for et Lodsjeri, naar Indtægten for hver Lods, beregnet paa den anførte Maade, i 5 paa hinanden følgende Aar, Aaret regnet fra 1ste Januar til 31ste December, i Gjennemsnit har været over 700 Kroner aarlig, dog at den Lods, der har begyndt at oppebære Tillæget, vedbliver at beholde det.

Naar Indtægten ved et Lodsjeri, hvis Lodsjer ifølge foranstaaende Regler ikke hidtil have havt Afgang til Tillæg, i 5 paa hinanden følgende Aar i Gjennemsnit har været under 700 Kroner aarlig for hver Lods, faa de ved dette Lodsjeri ansatte Lodsjer samme Afgang til Tillæg som de andre mindre Lodsjerier.

Vedkommende Minister bestemmer det i foransførte Henseende Fornødne.

De Lodsjerier, der kun kunne betragtes som Savnelodsjerier, eller hvor Indtægten af Lodsning er saa ubetydelig, at Lodsjen væsentligt maa ernære sig ved andet Erhverv, have ikke Afgang til de ommeldte Tillæg. Ministeren bestemmer, hvilke Lodsjerier der i Genhold hertil ikke skulle have Afgang til Tillæget.

§ 46.

Forjaaviddt der endvidere ved enkelte Lodsjerier er tilstaaet Lodsjerne Bolig med eller uden Forbtilliggende, forholdes der efter de i Reglementerne for de vedkommende Lodsjerier givne Bestemmelser.

5te Kapitel.

Om Sømærker.

§ 47.

Svor Farvandets Bestaaffenhed gjør det nødvendigt, skal der udlægges eller udsættes Sømærker, bestaaende af Lønder, Bagere eller Priske. Forjaaviddt dette ikke besørjes ved Bagervæsenet, skulle Lodsjerne besørge det i deres Distrikter.